

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604686480/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Nej, naen Fa'er, her er da meget hyggeligere!»
»Naa, ja, ja. Jeg synes saamænd ogsaa, her er hel rar. -- Nej. Din Morbro'er Jørgen hører jeg at nøj til, uden i Kirken, -- »Vennerlille-Kirken», som de kalder 'en --»
»Hvad siger Du? -- Er det Menigheden selv, der kalder den --»
»Ja, det er ingen rar Navn, synes jeg at. -- Der er han da saa nogenledes den samme, som han altid har været. Ellers har han nok forandret sig en Del.»
»Saa.»
»Ja, -- det kan saamænd godt vær', han vil sige, at han netop altid har været saaaen i Grunden. Men det er da saa kommen mer' frem nu.»
»Det er saadan i Retning af --»
»Aa ja -- Storstillethed, eller hvad man skal kald 'et. -- Nu er 'et jo ogsaa bleven saa galt med det Politik paa det siest' -- siden vi fik det Provisorium --»
»Jamen det er jo over halvandet Aar siden.»
»Vist er 'et saa. Men Folk her i Sognene de har jo hidtil holdt sig i Skindet for den her Jernban' sin Skyld.»
»Naa -- Lundborg-Hylkjer Banen?»
»Ja, -- den har jo Venstre i Rigsdagen aldrig haft noget videre godt Øje til, saa den kund' Folk jo kun vent' at faa i Stand, naar de holdt det nogenlunde gaaende med Højre i Kjøbstaden og dens Landkreds. Men nu for kort siden havde de en Deputation i Kjøbenhavn, og fik da rent ud Nej til Banen, saa nu kan de forstaa, at de ligesaa godt kan skyd' en hvid Pind efter den foreløbig. Saa nu tænker de at paa and't end Storpolitiken.»
»Jamen det er da ogsaa rimeligt, Fa'er.»
»Nej, -- det tykkes jeg at.»
»Men mener De dog ikke, Hr. Proprietær, at Udstedelsen af den provisoriske Finanslov var et aabenlyst Grundlovsbrud.»
»Aa, saagu var 'et vel ogsaa det. Det vil Højre jo ogsaa godt vær' ved, at de har faaet givet Grundloven en Revne. -- Men det er jo det kjedeligt til begge Si'er, at de gaar haardere paa, end de vild' gjør', hvis det var deres egne Sager, de handled' med. Det kan vi jo se med Jernbanen -- -- Naa, det har vi nok Vandet!»
Jomfru Hyphoff kom ind med varmt Vand, Rom, Kognak og Whisky paa en Bakke.
»Ja, nu kan De selv forsyn' Dem, som De har Lyst. Jeg skal nu ha'e

mig lidt af dether Byg-Brændvin. Det er jeg kommen i med, siden jeg var i Skotland.»

«Saa, har Proprietæren været --?»

«Ja, det var som en ung Fyr -- paa Landvæsnets Vegne, skuld'et da hedd' sig. -- Nu skal De ha'e Tak, Jomfru Hyphos! Saa kan De godt lad' os skjott' os selv, og gaa i Seng, om De vil.»

«Nej, men det er nu ogsaa det kjedelig af 'et.» fortsatte Proprietæren, da hun var gaaet, »te det er tit saeen nogen slenune Klumper, der kommer op og flyder ovenpaa Vællingen, naar 'et koger over paa den Maade i Politiken. Her er nu een, de kalder Lundborg-Petersen -- ja, Du kjender ham nok, Karl -- han var jo egentlig Snedker, men har ogsaa tegnet efter Fotografier for Folk; nu er han saa senere bleven Friskolelærer. Aak ja, det er nogen svær' Knuder, han gjør. Det er da, synes jeg, mellem os sagt, ligefrem Oprør, han laver til ræd. Det er noget, han kalder Riffelbevægels' eller Riffelforening. Jeg synes at, Din Morbro'er Jørgen skuld' ha'e saa meej med ham at gjør' -- -- Hør nu, -- nu skal I æt skaan' de Flasker saa meget, det er noget, der ingen Skad' gjør, og vi sover bedre efter 'et, naar vi engang kan bliv' færdig til 'et.»

«Aa, Fa'er! -- jeg har vist aldrig bedt Dig om det før, men jeg vilde saa gjerne høre det, -- vilde Du ikke spille Prume's Melancolie for os?»

«Aa saagu -- men det kan være, den fremmed' Student bryder sig æt om Musik?»

«Jo, jeg vil meget gjerne høre.»

Karl smilede umærkeligt. --

Han fik Taarer i Øjnene ved at høre og see sin Fader spille. Det var saa fuldt af Minder og saa rørende ærligt, klingende ud fra mange Maaneders Ensomhed -- og stod saa langt under det, Karl havde hørt den Aften paa Gasværksvejen.

«Er det ikke længere?» spurgte Helluni, da Proprietæren endte med 3die Variation.

«Jo, det bedst' er saamænd tilbage. Men det kan jeg æt klar' mig med -- ja, det er underligt at tænke paa med saeen En som Prume. For han kund' jo aabenbart ha'e naaet vidt. Han maa jo ha'e haft en sær Begavels'. Men han død' nok helt ung. Jeg har lædt mig fortæll', te han fik æt lavet mer' end den samm' Musikstykk'.»